

abrente

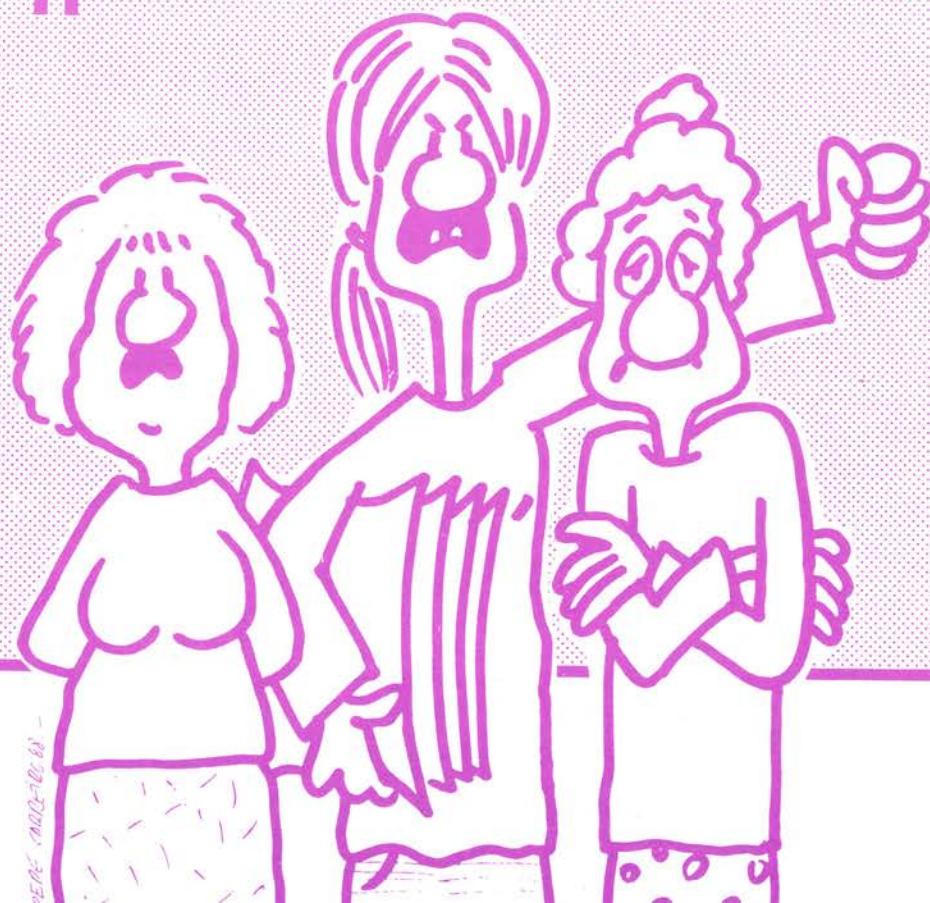
MARZO / 88

Nº 6

8 de marzo
Día da Muller
Traballadora

Non mais agresións
no mundo laboral
¡¡DENUNCIÉMOLAS!!

Editorial:

8 de MARZO: "DIA DA MULLER TRABALLADORA"

NON MAIS AGRESION NO MUNDO LABORAL DENUNCIEMOLAS!!

Neste 8 de Marzo, día da Muller Traballadora, a SECRETARIA DA MULLER DA INTG quer denunciar ante a opinión pública as agresións que sofre a muller no mundo laboral.

Cando se fala de agresións á muller a meirande parte das persoas pensan nas agresións físicas que normalmente as mulleres padecen, é dicir nas violacións. Nós pensamos que as violacións son só un caso das múltiples agresións que sogre a muller por parte da sociedade.

A publicidade está a atacar diariamente a dignidade da muller, utilizándoa como reclamo para vender ou como muller alienada e non pensante capáz de ser convencida pola veciña ou executivo de turno no proceso de compraventa do producto que corresponda.

No mundo do ensino a plena igualdade nome-muller está lonxe de conseguirse. Ainda que xa se ten abanzado moito neste campo as agresións danse agora de forma máis solapada: séguese a potenciar a imaxe do home frente a un papel secundario e menos importante da muller.

No mundo laboral a situación é moi semellante. As agresións seguense a dar de cotío e adquieren formas diferentes.

Unhas veces trátase de pasar por alto as normas legais establecidas (oposicións) e discriminar ás mulleres que superaron as probas de oposición saltando o seu turno a hora da sua incorporación ao traballo. Outras veces, nas empresas privadas os responsábeis de persoal extralimitánse nas suas actuacións e faltan á dignidade da muller como persoa e conio empregada sua.

Discriminacións xa denunciadas en anos pasados xa están felizmente subsanadas polo que esta SECRETARIA congratúlase sobremaneira. Estamos a referirnos aos convenios nos que se contemplaban iguais categorías entre homes e mulleres e distintos salarios.

Outras agresións á muller traballadora non son novas pero non por isto temos que deixar de insistir nelas. Keferímonos ás dificultades que ten a muller á hora de atopar emprego. As estadísticas de paro así o seguen a constatar. Nen dubidamos que para un home hoxendia non é empresa nada facil atopar un emprego, pero o que estamos seguras é que a un home non lle dirán: "séntimolo moito, vostede é muller. Non nos vale". E isto segue a suceder, e sucede en empregos xestionados polo INEM, o que é mais denunciabel. No fondo segue a haber o medo os problemas que pode orixinar unha muller coa sua maternidade.

Esta SECRETARIA DA MULLER DA INTG é consciente de que hoxe, ademais de loitar porque as leis vixentes se melloren, hai que obrigar a que estas leis se cumplan. Neste mesmo AÑO RENDE denunciamos casos concretos de agresións laborais á muller. Sabemos que son uns exemplos máis dos moitos que se están a dar. Pero sabemos que moitos máis non se denuncian por causas diversas (medo, ignorancia,...). Desde aquí, animamosvos, mulleres traballadoras, a que denunciedes todas as accións que van contra a nosa dignidade como mulleres e traballadoras e que transgreden as leis laborais vixentes. A práctica xa ten demostrado que sé coa denuncia e a mobilización se consegue eliminar estasinxusticias e un maior respeto cara nós por parte de quen se extralimita nas suas actuacións.

CASOS CONCRETOS DE AGRESIONES NO EIDO LABORAL

Dentro das contínuas agresións que sofrimos as mulleres en todos os ámetos da vida, no mundo do traballo estamos expostas a todas elas: dende a agresión sexual, malos tratos, ate a agresión discriminatória laboral.

Exemplo desto son os seguintes casos:

HOSPITAL XERAL

No Hospital Xeral de Vigo hai un intento de relegar ás mulleres da lista de espera para ocupar as vacantes de celadoras; deste xeito unha muller só entraría a cubrir o posto, (ainda que sexa a primeira na lista) se foi unha muller a que causou baixa; todo porque algúm médico alarmouse ante o feito de que o servizo de urxencias estivese cuberto por dúas celadoras. Para evitar que noutras ocasións tamén foran só mulleres as que cubrían totalmente un servizo, inténtase que non aumente o número actual de celadoras; no fondo considérase que non son aptas e eficaces no posto de traballo, a pesares de que nunca se negaron a facer o traballo encamendado, nin hai queixas da súa actuación.

A asamblea de celadores e celadoras está xestionando a solución deste problema, para evitar que estas medidas se leven a cabo.

INSERSO

Na última proba (práctica) das oposiciones do INSERSO celebradas en novembro en Vigo, a unha aspirante ao posto de cuidadora esixíronlle para superala, que trasladara dende unha silla de rodas ate unha camilla a un suposto inválido que pesaba arredor duns 85 quilos, cando esto na práctica teñen que facelo entre dúas personas.

OUTROS CASOS

Recentemente apareceu na prensa a noticia dun xerente que lle pegó a unha empregada (en Santiago).

Outra nova próxima é o caso dun xefe de policía municipal que acosaba sexualmente a unha policía, con presións e amenazas como a posibilidade de non renovarlle o contrato, se non accedía aos seus desexos.

Nunha mesa redonda sobre a muller e o traballo, unha enfermeira da clínica Concheiro de Vigo, denunciou o acoso a que estaba sometida no seu posto de traballo (chistes, pellizcos, palmadas, invitacións...), e ao denunciarlo á dirección foi despedida.

No número 0 de Abrente denunciamos o caso de COPO-IBERICA, onde no convénio, firmado polo Comité de empresa e aceptado pola delegación de Traballo establecíanse salarios distintos para os homes e mulleres na mesma categoría. Este convénio foi recurrido polas traballadoras e ganado recientemente.

Esto é unha pequena mostra das agresións que sofrimos as mulleres no traballo, pois a maioría delas non se denuncian por medo ás represalias e á perda do posto de traballo.

A solución pasa por denunciar públicamente estes feitos e apoiarnos todas as mulleres traballadoras na loita pola desaparición da discriminación e calqueira outro tipo de agresións cara a nós.

SALARIO PARA AS AMAS DE CASA.

Seguramente si preguntamos, a maioría das "AMAS DE CASA" (habitualmente, mulleres casados, con ou sin fillos) airan qué ven ganado que o teñen, qué claro que haberfa que pagarles: traballan 24 horas ao día, (cando foiga falta) non teñen seguro de vellez, nen seguridade social (só o do seu home), etc. Non so isto, senón que "ama de casa" significa ademais ter a responsabilidade de alimentación da familia, da hixiene, incluído o cuidado dos nenos e vellos (sexan ou seus, ou do seu home).

Que salario podería pagar isto?
Por horas de traballo?, quen sería o patrón?

Os únicos patróns posibles serían ou ben o estado, ou ben o home.

Sería lexítimo que o estado pagara á mitade da sociedade, cos impostos de todos/as por servir á outra mitade da sociedade?.

Según está estructurada esta sociedade, temos dous tipos de traballo que satisfacen as necesidades humanas.

- 1.- Traballo asalariado, considerado productivo e socialmente necesario.
- 2.- Traballo doméstico, considerado un "non-traballo" que non entra no xogo do mercado.

E un traballo rutinario, sin horas libres, aillado, sin vacacións nem descansos, e con tantos xefes como membros hai na familia. Todo isto enmascarado polo mundo dos afectos e sentimientos, abnegación; "amor de nai e esposa...".

Podemos considerar profesión "AMA DE CASA"?.
NÓN.

Porque "ama de casa" é unha forma de vida para as mulleres, á que nos preparan dende pequenas (e

arreglar as suas cousas, etc., etc...), e unha situación que vivimos todas as mulleres en xeral dende que se divideu o traballo en función do sexo; pois ainda que sexamos nos as que reproducimos a especie, isto non ten porque marcarnos toda a vida. Iva realidade é así: como parimos (ou mais ben podemos parir, que non por iso o imos a facer todas) os nove meses de preñez, dar o peito, e todo o que sigue... obligeásemos tamén a estar na casa sempre ou principalmente, a facer as labouras propias.

Ainda que traballemos fora da casa, ainda que o home "bote unha man", o peso forte lévamolo as mulleres.

NON DEBE HABER "AMAS DE CASA".

O traballo doméstico, cotidiano, debe ser compartido por todas/as os/as que viven na mesma casa, para o cal todas as mulleres debemos ter un traballo asalariado, imprescindible para alcanzar a autonomía económica, primeiro paso necesario para impedir esta opresión de traballo doméstico.

**COMPARTAMOS O TRABALLO DOMESTICO.
ESIXAMOS UN POSTO DE TRABALLO DIGNO.**

SITUACION LABORAL ACTUAL DA MULLER

Ben sendo habitual na nosa Secretaría reflexar periódicamente a situación da muller no país, na sua integración laboral e social. Neste senso coidamos interesantes os dados que recollemos dos organismos oficiais como é o INEM, onde constan o censo de mulleres en Galicia, así como as mulleres en activo. Tamén hai datos interesantes que reflexan con claridade as diferencias existentes entre os homes e mulleres na sua integración laboral e, polo tanto, tamén social.

Mentras constan como activos un 67 por cento dos homes, no caso da muller aparecen somentes 39 por cento. Segundo os dados do INE, consideráronse activos-as todas aquelas persoas que traballan ou buscan traballo, e neste 39 por cento de mulleres activas temos que ter en conta o 20 por cento de paradas. Non negamos por suposto o paro nos homes que segundo estos datos oficialmente é semellante aos das mulleres, pero claro, sempre temos que ter en conta, cando menos, ese 28 por cento que existe entre a poboación activa, homes e mulleres.

Tamén interésanos resaltar que segundo estas mesmas estadísticas correspondentes a Xullo-87, nos últimos catro anos baixou nun 3 por cento o número de mulleres en activo, pois a procentaxe existente en Xullo do 1983 era dun 42 por cento.

Comparativamente é tamén interesante coñecer a distribución dentro das diferentes ramas de produción e servizos da participación masculina e femenina. Estos son os resultados:

	MULLERES	HOMES
Agricultura	243.400	223.300
Industria	37.400	122.100
Construcción.....	500	69.000
Servicios	123.000	197.500

A vista destes datos quedamos por dizer que ainda que as mulleres teñamos avanzado na sociedade quedamos moito por avanzar e polo tanto quedamos moito que LOITAR.

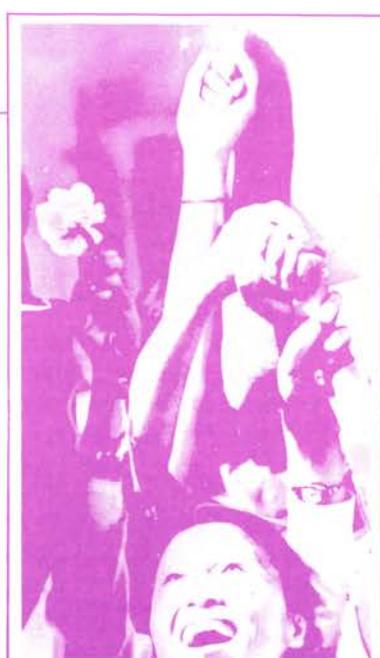
A MULLER INTEGRASE CADA DIA MAIS NA VIDA DA CENTRAL

Un dos obxectivos desta Secretaría da Muller é o procurar a participación das nosas afiliadas na vida orgaizativa da Central. Nas eleccións internas celebradas nos meses de outubro e novembro deron como resultado unha máis alta participación da muller nos organismos de dirección da INTG. Nas diferentes zonas organizativas que componen a nosa Central o número de mulleres nos organismos zonais (Secretariado e Dirección de Zona) é superior ao que existía nestes mesmos organismos anterior-

mente.

Non coidamos que teñamos que imponer criterios porcentuais nin a presencia de mulleres porque si, pero si estamos seguras de que tanto máis participemos máis influencia imos ter na marcha da política sindical da nosa Central e, polo tanto, os nosos intereses estarán moito mellor defendidos.

NON VALE SER SU AFILIADA, HAI QUE PARTICIPAR.

NON MAIS AGRESIONS

En teoría tódalas personas, homes e mulleres, temos a mesma capacidade para desempeñar cargos de responsabilidades dentro das empresas. A miúdo estos cargos son desempeñados por homes quedándonos ás mulleres únicamente ás categorías menos importantes e asignándosenos menor salario.

A importancia do coñecemento dos nosos dereitos como traballadoras é fundamental, posto que na medida en que loitemos por eles chegaremos a conquerir unha sociedade mais xusta e sen discriminación para todas nos.

— Importancia da categoría profesional:

Dela depende tanto o nivel salarial (superior ou inferior segundo seña a categoría) como ás posibilidades de desenrolar actividades más cualificadas e de maior responsabilidade.

A lei establece que tanto as categorías profesionais como os criterios de ascenso nas empresas acomodaranse a reglas comúns para personas que un ou outro sexo.

— A igual traballo igual salario:

O empresario está obligado a pagar pola prestación dun traballo igual o mesmo salario, tanto por salario base como polos complementos salariais, sen discriminación algúnsa por razón de sexo.

— Garantías especiais das representantes das traballadoras:

- As traballaodras que slagan escollidas nas empresas para representar as súas compañeiras, poderán expresar con libertade, colexiada ou individualmente, as súas opinións nas materias concernientes as súas representacións.

As delegadas non poderán ser discriminadas na súa promoción económica ou profesional por causa da súa representación. As delegadas de persoal ou membros do comité de empresa disporán dun número de horas mensuais retribuidas para o exercicio das súas funcións de representación. O total de ditas horas varía segun o número de traballadoras que teña a empresa e poderá pactarse no convenio colectivo que esas horas se acumulan nunha ou varias representantes concretas.

As delegadas non poderán ser despedidas ou sancionadas durante o exercicio da súa representación, por causa derivada de ésta nin durante o ano seguinte á expiración do seu mandato, salvo no caso de que este se produzca por renovación ou dimisión.

— Permisos aos que se pode acoller a traballadora:

A muller traballadora, previo aviso e xustificación poderase ausentar do traballo, con derecho a remuneración, por algún dos motivos seguintes:

- Quince días naturales no caso de matrimonio.
- Dous días no caso de enfermedade grave ou fallecimiento de parentes até o segundo grado de consanguinidade ou afinidade. O plazo de dous días poderá aumentarse ate catro si por este motivo a traballadora necesita desplazarse.
- Un día por traslado de domicilio.
- Polo tempo indispensable para o cumplimento dun deber inexcusable de carácter público ou persoal. Cando dito tempo supoña a ausencia do traballo en mais do 20 por cento da xornada nun período de tres meses, a empresa poderá pasar á traballadora á situación de excedencia forzosa con dereito á conservación do posto de traballo e ó cómputo da antigüedad.
- Poderá tamén pedir permiso para realizar funcións sindicais ou de representación de personal,

nos termos establecidos legal ou convencionalmente.

— Saúde e traballo:

As leis establecen unha serie de medidas que, en determinados tipos de actividades, deben ser respetadas polas empresas e as traballadoras para evitar riscos nocivos para a saúde (condicións das instalacións, exposicións a determinados productos, horarios en algunas actividades, etc.).

Para o control do cumplimento de tais medidas pódense formar comités de seguridade e hixiene. En todo caso o control último do cumplimento corresponde á Inspección de Traballo ante quen pode denunciarse calqueira anomalía que a empresa non queira solventar.

A Secretaría da Muller da INTG, desde as páxinas de este voceiro fai un chamamento a tódalas mulleres traballadoras ou NON, a orgaizarse na nosa central sindical, pois a loita sindical non é soamente a defensa dos dereitos de aquelas que xa traballamos, senón que a defensa do posto de traballo e unha das nosas más importantes reivindicacións e entendemos esta defensa tanto no mantemento dos que xa están creados, como na imperiosa necesidade da creación de novos empregos.

AFILIATE A INTERSINDICAL NACIONAL DOS TRABALLADORES GALEGOS

I.N.T.G.

OS NOSOS LOCAIS EN TODA A NACIÓN SON:

A Coruña	Pardo Bazán, 27-3º, Telf. 24 16 62
Ferrol	Fontaiña, 16 - Baixo, Telf. 31 70 00
As Pontes	R. Habana, 95, baixo, Telf. 45 15 10
Riveira	Gral. Franco, 64-66, 3º Dta. Telf. 87 36 54
Cee	Magdalena, 11, Telf. 74 52 66
Lugo	Ronda da Muralla, 58, Baixo- Dta. Telf. 22 58 12
Iviñoforte	A, Baanante, 1 - 1º, Telf. 40 30 05
Vilalba	Trav. San Roque, 5 - Baixo
Ourense	Burgas, 1 - Baixo, Telf. 23 31 34
Barco de Valdeorras	Real, 29
Vigo	Ecuador, 12 - Entrechán, Telf. 47 33 43
Cangas	A Furada, 10, Baixo B, Telf. 30 29 87
O Grove	Pza. do Corro, 2 - 1º
Vilagrassa	R. Baldosa, 7 - 2º, Telf. 50 53 23
Mariño	Aptdo. de Correos, 132
Carballo	R. Fomento, 37 - 2º
Santiago	Avda. Lugo, 2 - Entrechán, Telf. 59 34 69
Noia	Calvario, Edf. Brasil, 3, Portal 2
Fene	Avda. do Mar, 27, San Valentín
Viveiro	Misericordia, 8 - 1º, Telf. 56 15 41
Chantada	Plaza de España
Iviúros	Xesta, s/n
Carballiño	Trav. Baixada Balneario, 13 - Baixo
Pontevedra	Riestra, 21 - 2º, Telf. 85 29 50
Porriño	A Palacios, 41, Entrechán, Telf. 33 19 65
Cambados	Infantas, 7 - 1º, Telf. 54 27 43
Estrada	Praza Farola, 1º , 3º Esq.
A Guarda	Manuel Lomba, Galerías
Tui	Calvo Sotelo, 33 - 1º
Sarria	José Antonio, 41 - 2º

POLA PAZ
FORA BASES
NUCLEARES

Dende as páxinas do ABRENTE, máis dunha vez temos falado da necesidade da PAZ, para o desenvolvemento da muller e a conquista da igoaldade.

Neste 9 de MARZO, DIA INTERNACIONAL DA MULLER, queremos unirnos a todas as organizáns de mulleres que, atendendo ao chamamento da F.D.M.

(Federación Internacional de Mulleres),

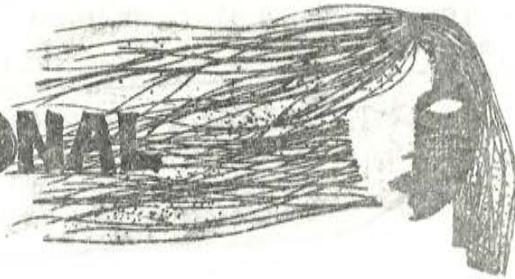
incluen nas suas reivindicáns O DESARME NUCLEAR

como paso para acadar a PAZ. Nun momento en que é actualidade internacional a discusión sobre desarme nuclear -despois dunha resposta do primeiro mandatario soviético Mijail Gorbachov ao presidente dos Estados Unidos, Ronald Reagan- esta Secretaría quere deixar patente este 8 de Marzo de 1988 como de unha das nosas reivindicáns como persoas e mulleres o noso desexo de DESMANTELAMENTO DE TODAS AS BASES NUCLEARES.

POLO DESENVOLVIMENTO
E O PROGRESO
DEFENDAMOS A PAZ

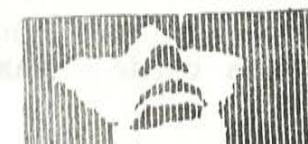
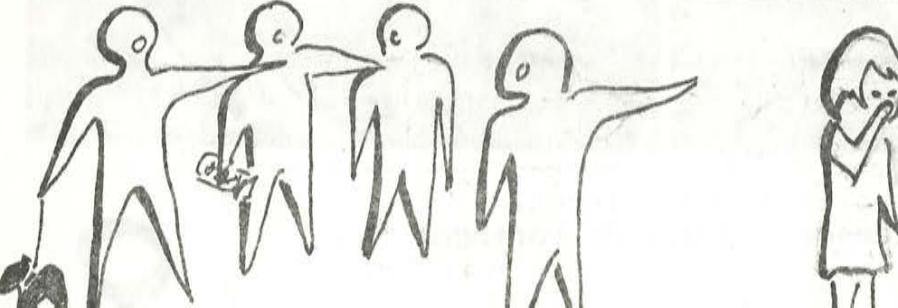
8 DE MARZO

DIA INTERNACIONAL DA MULLER

Todos os días sofriremos como mulleres centos de agresións

Maus tratos na casa,	No traballo hai discriminación laboral, chantaxes, ameazas, agresión sexistas...
	<p>El 84% de las trabajadoras sufren acoso sexual de sus propios compañeros</p> <p>Seat-Volkswagen <small>varios centenares de jóvenes contratados temporalmente por Seat-Volkswagen, sólo un 3% eran mujeres.</small></p> <p>Trabajadora encadenada EN GENERAL MOTORS</p>
<p>Na publicidade nos tratan coma obxectos...</p> <h2>La treta de la teta</h2>	
	<p>El socorrido envase de los publicitarios</p>
<p>Un desconocido intentó violar en Vilagarcía a una mujer de 71 años</p> <p>Detenido en Vigo el presunto autor de abusos deshonestos reiterados de una niña de diez años</p> <p>Varios jóvenes de 17 años serán juzgados en Pontevedra por tentativa de violación</p>	<p>Na rua as cousas non son mais fáciles :</p> <p>En Vigo, una joven acusa a su padre de haberla violado</p>
	<p>Nen siquera as agresións más graves son denunciadas</p> <p>Por presións familiares, Por medo ás represálias,</p>

No fondo, culpabilizase ás proprias vítimas, que terán de demostrar diante a policia, do xulgado e da sociedade a sua inocencia, salvo en caso de lesións graves ou morte.

Diante das intimidacións e ameazas non podemos respostar fechándonos na casa, imponiendo o "toque de queda" para as mulleres.

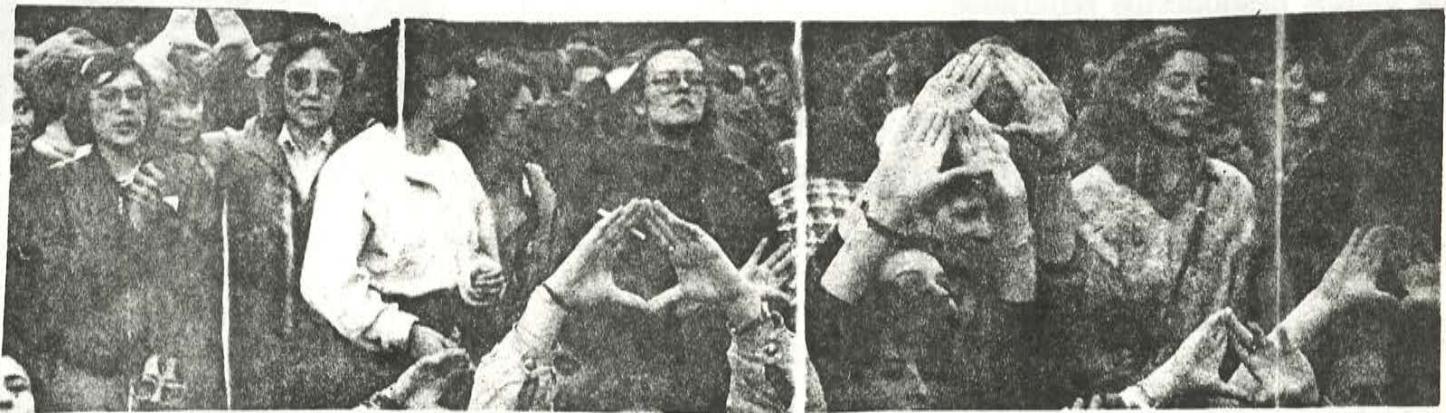
Inda que sone tópico
A UNIÓN FAZ A FORZA

NENUNHA AGRESIÓN SEA RESPONSA
NENUN AGRESOR SEN CASTIGO

A nosa valentia pode axudar a outras mulleres a sair do silencio

NESTE **8 DE MARZO** QUEREMOS CONTAR CO TEU APOIO E SOLIDARIEDADE

às 12 da mañan: CONCENTRACION na praza da princesa ,
às 8 da tarde: MANIFESTACION desde a praza de Portugal

